

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010174
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4414010174.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému C. I., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného C. I. a o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.09.2014, sp.zn. 4T/62/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.12.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku **z r u š u j e** s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku **s a**

obžalovaný:

C. I., nar. X.X.XXXX v Q., trvale bytom D., V.
L. XXX, toho času vo väzbe v Ústave na výkon
väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona a po nezistení žiadnej v § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) na trest odňatia slobody 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona **s a** na výkon trestu odňatia slobody **z a r a d ů j e** do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. I. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

asi od mesiaca jún 2013 do 10.10.2013 na nezistených miestach, od dosiaľ nezistených osôb, si zaobstarával psychotropné látky, ktoré následne prechovával a predával, respektíve poskytoval na rôznych miestach v obci D., G. L., D. H., pričom dňa 10.10.2013 počas prehliadky iných priestorov v osobnom motorovom vozidle značky H. W. EČ: NZ XXX BN, v čiernej príručnej taške mal injekčnú

striekačku s obsahom 6871 mg bieleho kryštalického materiálu s priemernou koncentráciou 74 % hmotnostných metamfetamínu, čo predstavuje najmenej 127 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok

Za to bol obžalovanému podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, zistení jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie okresný prokurátor čo do viny a trestu a v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho vyhlásenia aj obžalovaný a to čo do výroku o treste.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania namieta kvalifikáciu konania obžalovaného, je toho názoru, že konanie obžalovaného malo byť kvalifikované aj podľa odseku 2 písmeno c/ Trestného zákona. V prípravnom konaní dňa 10.10.2013 bola vypočutá svedkyňa Q. V., ktorá svojou výpoveďou usvedčovala obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti. Po vznesení obvinenia, ako aj na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať s tým, že by si mohla privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Je toho názoru, že táto svedkyňa bezdôvodne odmietla vypovedať a toto právo bolo z jej strany zneužitú. Je toho názoru, že svojou výpoveďou, vzhľadom na jej obsah, by si nemohla privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Svedkyňa spontánne vypovedala o trestnej činnosti obžalovaného a na otázky, ktoré by jej eventuálne mohli spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania, resp. ich sama vyhodnotila pre seba ako nebezpečné, správne svoje právo využila, teda vynechala to, čo považuje pre seba za nebezpečné. Je toho názoru, že svedkyňa uviedla fiktívny dôvod na odmietnutie vypovedania a súd jej nemal také právo priznať a rozhodnúť aj o uložení poriadkovej pokuty. Pokiaľ ide o svedkyňu R., jej výpovede sú rozporné a neverohodné. Je toho názoru, že súd I. stupňa zle vyhodnotil vykonané dôkazy, nesprávne postupoval, keď neprihliadol na výpoveď obžalovaného z 11.10.2013, ktorú učinil za prítomnosti svojej obhajkyne. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že v jeho prípade by bol účel trestu splnený aj uložením podmieneného trestu s probačným dohľadom. Už pôsobenie väzby malo na neho dostatočný prevýchovný vplyv, hanbí sa za svoje konanie a poukázal na to, že je otcom troch detí, z ktorých dve sú maloleté a má s nimi hlboké citové väzby, pričom pokiaľ ide o maloletého N. I. až do jeho vzatia do väzby bol v jeho osobnej starostlivosti, nakoľko s ním mal lepšie citové väzby a lepšie výchovné podmienky. Vytýka súdu I. stupňa, že mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 6/2014 a vytkol súdu I. stupňa, že mu priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona za situácie, že sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a nemožno preto voči

nemu vyvodzovať nijaké dôsledky a pri výmere trestu to nemožno hodnotiť ako priťažujúce páchatelovi. Preto navrhol zrušiť výrok o treste, priznať mu dve poľahčujúce okolnosti a podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona uložiť mu podmienený trest odňatia slobody s uložením probačného dohľadu a primeraných povinností a obmedzení.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný písomne vyjadril. V písomnom vyjadrení uviedol, že výsluch svedkyne V. viedla práve prokurátorka, nenamietala, že svedkyňa odmietla vypovedať, dokonca ju o tom poučila, hoci ju následne nesprávne poučila, že spotrebná držba drogy nie je trestná. Prokuratúra nemôže svoju vlastnú aktivitu presúvať na súd a následne negatívny následok pasivity označovať ako nezákonnosť a tým odôvodňovať odvolanie. V odôvodnení odvolania prokurátor na jednej strane uvádza, že na svedeckú výpoveď tejto svedkyne vykonanú pred vznesením obvinenia nemožno prihliadnuť, na strane druhej však odkazuje na obsah takejto neprocesnej výpovede. Pokiaľ ide o svedkyňu R., vytýka prokurátorovi, že jeho tvrdenia o nedôveryhodnosti tejto svedkyne sú iba domnienky, ktoré neboli počas pojednávania ničím potvrdené. Poukazuje na výpoveď svedka R. z hlavného pojednávania, ktorý na otázku prokurátora udáva, že mäsové výrobky aj predával, aj keď sa snažil minimalizovať rozsah svojich podnikateľských aktivít. Vzhľadom na nebezpečenstvo svojho postihnutia, či už orgánmi veterinárnej správy alebo inými orgánmi. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní, obžalovaný jednoznačne uviedol, že peniaze prijal výlučne od svedkov L. a H. a nemal vedomosť o tom, ako títo nakladajú so svojim podielom drogy. Preto navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že zotrúva na písomných dôvodoch odvolania prokurátora a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a uznať obžalovaného vinným na skutkovom a právnom základe v zmysle obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného aj na svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora s tým, že na zmenu kvalifikácie konania obžalovaného nie sú splnené podmienky a navrhol rozhodnúť tak, ako je uvedené v petite písomných dôvodov odvolania obžalovaného.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že si uvedomuje závažnosť konania, priznal sa, s orgánmi spolupracoval. Pobyť vo väzbe je pre neho dostatočným ponaučením a toto bol jeho prvý a posledný prešľap. Poprosil o šancu pre seba a svoje deti, o ktoré sa chce starať.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné vo vzťahu k priznaniu príťažujúcej okolnosti súdom I. stupňa a odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadoväžený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s tvrdeniami obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného v otázke viny, právnej kvalifikácie a pri ukladaní trestu.

Okresný súd, v súlade s výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, zistil skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozsudku v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci a tieto vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom tak dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd, rovnako ako súd I. stupňa mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku, pretože trestná činnosť je mu preukázaná predovšetkým jeho vlastnou výpoveďou, a výpoveďami svedkov G. L. a D. H., ktorých výpovede z prípravného konania vykonané riadnym kontradiktórnym spôsobom, boli na hlavnom pojednávaní prečítané a zákonnosť vykonávania týchto dôkazov v prípravnom konaní bola dokonca overená aj výpoveďou vyšetrovateľa vykonávajúceho výsluch, predovšetkým svedka H., listinnými dôkazmi a to výsledkom vykonania prehliadky nebytových priestorov - motorového vozidla, závermi znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava. Ide o dôkazy, ktoré podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral súd I. stupňa a na ktoré krajský súd poukazuje a ktoré vo svojom súhrne preukazujú zavinenie obžalovaného.

Pokiaľ ide o kvalifikovanie konania obžalovaného v súvislosti s naplnením znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona. Súd I. stupňa správne postupoval, keď v skutkovej vete napadnutého rozsudku uviedol, že psychotropné látky obžalovaný prechovával a následne poskytoval G. L. a D. H.. Poskytovanie psychotropnej látky obžalovaných iným osobám vykonaným dokazovaním na súde I. stupňa preukázané nebolo. Svedkyňa V. vo svojich výpovediach, ktoré boli vykonané kontradiktórnym spôsobom, t.j. spôsobom, aby obžalovaný či už sám alebo prostredníctvom svojho obhajcu, mal možnosť klásť tejto svedkyňi otázky, neuviedla, že jej psychotropné látky poskytoval obžalovaný. K odvolacím námietkam prokurátora, že svedkyňa V. zneužila svoje právo dané jej ustanovením § 130 odsek 2 Trestného poriadku krajský súd udáva, že síce právo odoprieť výpoveď podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku sa nemôže vzťahovať na výpoveď ako celok, nemôže byť absolútne najmä z dôvodov poskytnúť orgánom činným v trestnom konaní a súdom možnosť získať dostatočne potrebné podklady zistením, či je hrozba nebezpečenstva trestného stíhania svedka reálna alebo nie. Daná právna úvaha vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 21.02.2008, sp. zn. 1Tošs 9/2008. Ide však o úplne iný skutkový základ ako v danej veci, keďže svedok vo veci týkajúcej sa citovaného uznesenia odmietol vypovedať s odôvodnením, že má obavu, že by sa jeho meno a meno jeho spoločnosti spájalo s trestnou vecou a mohol by poškodiť meno svojej spoločnosti. Na rozdiel od postavenia svedkyne Q. V., keď ako vyplýva z jej výpovede v prípravnom konaní zo dňa 10.10.2013, táto je, resp. bola v tom čase užívateľkou psychotropných látok a nemožno od svedkyne ako od osoby neznalej práva požadovať, aby vedela dôsledne rozlíšiť z hľadiska následkov trestnoprávnej zodpovednosti, ktorou časťou svojej výpovede si už môže reálne spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Súd I. stupňa mal k dispozícii v nevyhnutnej miere dostatočné informácie (vzhľadom na obsah pripojeného vyšetrovacieho spisu) o odôvodnenosti odopretia výpovede tejto svedkyne a je treba tiež uviesť, že v prípadoch, v ktorých sa svedok rozhodol využiť svoje právo odoprieť výpoveď pre nebezpečenstvo trestného stíhania podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku, ide o veľmi citlivú problematiku, nakoľko u svedka, ktorý chce toto právo využiť, zisťovanie dôvodnosti odopretia výpovede, môže na jednej strane viesť k nebezpečenstvu porušenia jeho práv na ochranu pred privodením si nebezpečenstva trestného stíhania a taktiež berúc do úvahy, že zneužitie takého práva svedkom bude vždy prítomné.

Naviac pokiaľ by aj súd I. stupňa odoprel svedkyňi jej právo a postihol by ju príslušnými poriadkovými opatreniami, toto by svedkyňi nezabránilo nevyužiť svoje právo a nemalo by to nejaký vplyv na použiteľnosť jej výpovede z 10.10.2013 v konaní pred súdom I. stupňa.

Navyše nedá krajskému súdu neprípomenúť, že bolo chybou orgánov činných v trestnom konaní a prokurátora, že tak obžalovaného ako i svedka L. vypočuli, ohľadne účasti ďalších osôb na poskytovaní psychotropnej látky zo strany obžalovaného, veľmi povrchno. Tak obžalovaný ako aj tento svedok v prípravnom konaní sami uviedli, že na psychotropné látky sa skladalo viac osôb a to obžalovaný vo svojej výpovedi na č.l. 37, keď uviedol, že s ostatnými osobami sa skladala aj „Q.“ (možno len predpokladať, že išlo o svedkyňu V.) a svedok L. vo svojej výpovedi na č.l. 50 uviedol, že sa na psychotropnú látku „skladala partia“, pričom tieto skutočnosti zostali zo strany orgánov činných v trestnom konaní nepovšimnuté, ďalej ani obžalovaného ani svedka k týmto okolnostiam nevypočuli, nezisťovali tieto okolnosti napr. kladením dopĺňujúcich otázok, najmä za účelom zistenia totožnosti týchto osôb. Pokiaľ ide o vyhodnotenie výpovede svedkyne R. súdom I. stupňa, krajský súd sa s jeho úvahami, z akého dôvodu nemal bez dôvodných pochybností preukázané, že obsahom telefonických hovorov obžalovaného a iných osôb, ktorých prepisy boli na hlavnom pojednávaní prečítané, bolo dohadovanie sa týchto osôb o predaji psychotropných látok.

Okresný súd v napadnutom rozsudku náležite odôvodnil svoje skutkové zistenia ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a odvolací súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach odkazuje na príslušnú časť napadnutého rozsudku, ktorú si v plnom rozsahu osvojil.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd nesprávne u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, keď na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený a fikciu neodsúdenia nemožno pričítať ako priťažujúcu okolnosť. Fikcia neodsúdenia na existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností môže mať taký vplyv, že sa páchatelovi prípadne neprizná poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písmeno j/ Trestného zákona, t.j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Navyše podľa názoru krajského súdu, súd I. stupňa nedostatočne vyhodnotil všetky rozhodné kritériá pre určenie predovšetkým výmery trestu uloženého

obžalovanému, keď tomuto uložil trest odňatia slobody síce nepodmienečný, avšak na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Aj keď na obžalovaného sa hľadí ako na osobu netrestanú a aj keď mu bola priznaná poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písmeno I/ Trestného zákona, krajský súd pri určovaní výmery trestu prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a to na skutočnosť, že obžalovaný psychotropné látky poskytoval iným osobám a na množstvo psychotropnej látky, ktoré obžalovaný prechovával v priestoroch osobného motorového vozidla. Tieto okolnosti závažného charakteru preto neodôvodňovali uloženie trestu obžalovanému na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby a už vôbec neodôvodňovali podmienečný odklad uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd preto za zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste uložil obžalovanému podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti a zistení jednej poľahčujúcej okolnosti, podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody 4 roky. Na výkon tohto trestu ho v súlade s kritériami ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.